

Reis Sumatra 29 Augustus - 23 september 2017

Waar gaan we dit jaar naar toe? Deze vraag komt ieder jaar in december weer terug. Internet wordt geraadpleegd, boeken worden bij de bibliotheek geleend en uiteindelijk kwam Indonesië naar boven. Een gigantisch groot land. Veel te groot om in ruim 3 weken te bezoeken. We moesten dus een keuze maken. Via internet kwamen we uiteindelijk bij Gids in Sumatra terecht en een afspraak met Eelco in Zaltbommel volgde. Hij weet perfect onze ideeën om te zetten naar een goed te realiseren reisplan. We waren er dan ook snel uit om een groot deel van onze reis door hem te laten organiseren. Alleen onze aankomst in Medan en de laatste 4 dagen hebben wij zelf geregeld. We hebben uiteindelijk bijna 8 maanden moeten wachten tot vertrek maar hieronder volgt een verslag van deze prachtige ervaring.

29 augustus

Op Schiphol om 19.00 uur aan de koffie. We vliegen om 20.45 naar Kuala Lumpur om daarvandaan door te vliegen naar Medan.

Afgelopen week nog even contact gehad met Eelco om de laatste dingen door te spreken. Hij is erg behulpzaam.

Onze gids is Aries die wij in Medan zullen ontmoeten.

30 augustus

Aankomst op Kuala Lumpur om 15.00 uur plaatselijke tijd. Prima vlucht. Wat een enorm vliegveld is Kuala Lumpur. Onze doorvlucht naar Medan werd een paar maanden geleden verschoven en dat was uiteindelijk maar goed ook. We hebben bijna 3 uur nodig om over te stappen. Dit komt met name door de bagageafhandeling, een aantal keer paspoort controle, grote afstanden lopen, treintje naar bagagehal, bus naar Klia2 etc. Aan het eind van onze vakantie kwamen we er achter dat dit ook anders / vlotter kon. :-)

Helaas is onze doorvlucht naar Medan 1 uur vertraagd waardoor totaal 6 uur overbruggt moet worden. Bij aankomst op Medan staat onze taxi al klaar om naar ons hotel Deli River te brengen. De taxi's rijden hier echt als gekken en de wegen zijn slecht maar om 11 uur komen wij aan bij ons hotel. Zij zijn, zelfs op dit late tijdstip, zo vriendelijk om ervoor te zorgen dat wij een heerlijke nasi maaltijd en 2 koude Bintang biertjes op onze kamer krijgen.

31 augustus

Uitrustdag. De grootste bevolkingsgroep op Sumatra zijn de Moslims en al vroeg begint er uit de speakers van de diverse moskeeën gebeds gezang te klinken.

Heerlijk ontbeten, veel fruit, zoete cakes, gekookt eitje, lempertje en thee. Daarna relaxen bij het zwembad. We zijn de enige gasten maar later in de middag komen er andere gasten bij. De lunch is een keuze uit een ruime kaart met Indonesische maar ook veel westerse gerechten. Natuurlijk kiezen we voor de Indonesische kaart. Aanrader: Pecal desa Namorambe, een heerlijk vegetarisch, pittig groentegerecht, en Ayam bumbu ruyak (gebakken kip).

Na de lunch nog even genieten totdat de eerste regenbui overtrekt.

Ook het avondeten is weer zalig.

Met een wel heel lange (4uur) gebeds-sessie op de achtergrond lekker slapen.

Morgen echt op weg met Gids in Sumatra.

1 september

Vanmorgen om kwart voor negen ontmoeten we Aries. Hij heeft zijn jongste zoontje van 2 meegenomen. Voordat hij ons meeneemt voor een rondrit in Medan brengen we zijn zoontje thuis. Aries is zeer vriendelijk en spreekt goed Engels. We hebben er gelijk vertrouwen in dat hij ons goed gaat begeleiden.

Medan is vandaag erg rustig door het offerfeest. Waar het wel erg druk is dat zijn de plaatsen her en der langs de weg waar de koeien en geiten worden geofferd en het vlees wordt verdeeld. Wij kijken liever niet. We stoppen we bij een grote moskee en een Chinese tempel. Het is verder geen stad waar ik langer zou willen verblijven.

Voordat onze reis naar Berestagi begint worden we uitgenodigd om bij Aries thuis wat te eten. Wij gaan uiteraard op zijn uitnodiging in. We ontmoeten zijn vrouw en dochter die een heerlijke maaltijd hebben gemaakt welke ons prima smaakt.

De rit naar Berestagi voert ons over smalle wegen die door de vrije dag voor het offerfeest superdruk zijn. We blijven ons verbazen over het aantal scooters en motoren die er hier rondrijden. In de buurt van Berestagi stoppen we nog een keer bij een gouden Boedistische tempel. Veel jonge mensen hier die graag allemaal met ons op de foto willen. We zien hier ook de eerste apen, Makaken.

Om een uur of vier arriveren wij bij Nachele Homestay. Vanaf het dakterras hebben we een goed uitzicht over de twee vulkanen in dit gebied. Morgen gaan we er een beklimmen.

Wat ons ook opvalt is de lagere buiten temperatuur. Airco is hier echt niet nodig. Het begint intussen hard te regenen. Die hebben we dus niet bij ons, regenjasjes. Maar gelukkig hebben we Aries, hij haalt ons om 7 uur op en brengt ons naar een Aziatisch restaurant. Alwaar prima gegeten.

2 september

Vroeg op, we gaan de Gunung Sibayak beklimmen. We kijken uit ons raam, kamer 8 op de 2e etage. Een mooi uitzicht op de Sibayak en de Sinabung. We hebben geluk! De Sinabung heeft een aswolk uitgeblazen. Wat een ervaring.

We gaan op pad. Na een half uurtje rijden staan we om 8.30 aan de voet van het pad welke ons naar de vulkaan voert. Direct een steile klim over een nog gedeeltelijk geasfalteerd wegdek tot we bij een soort tentenkamp aankomen. Druk is het er niet en we besluiten direct door te lopen. Linksaf een steil gedeelte omhoog en doordat het geregend heeft enigszins glad. We lopen gelijk door een stuk met metershoge wortels van beplanting. Echte jungle. Het pad blijft behoorlijk doorklimmen. We lopen ook van 1750 naar ongeveer 2100 meter.

Naarmate we vorderen horen we een steeds harder wordend gesis wat naar later blijkt dat dit de stoom is die uit de grond komt bij de oude krater mond. Door de laag hangende bewolking is het eerst nog moeilijk te zien waar we zijn beland maar als de wind opsteekt en de bewolking wegwaait ontvouwt zich een schitterende omgeving. Links van de kratermond zijn een aantal plekken waar uit de gaten in de grond luid gesis komt. Bij deze gaten is een gele kleur aanwezig van zwavel afzetting. Ook erg goed te ruiken trouwens. Rondom de krater hebben jongeren hun tentjes opgezet waar zij kamperen. Dat is dan ook het enige negatieve wat wij hebben kunnen ontdekken. De mensen nemen het hier niet zo nauw met afval. Overal om je heen heeft men spullen achtergelaten. Zo zonde.

We lopen uiteindelijk weer terug naar onze auto en rijden door naar een klein dorpje aan de andere kant van de vulkaan. Hier profiteert men van het warme water en je vind hier dan ook verschillende zwembaden. Natuurlijk moet je zoiets proberen. Ondanks de geur en de hitte een aanrader.

Terug in Berastagi langs de markt. Veel groente, fruit en voor toeristen kleding. Het was weer een fantastische dag.

We gaan ons voorbereiden voor de jungle. 3 overnachtingen in Leuser National Park.

3 september

Aries staat zoals afgesproken om 8 uur op ons te wachten.

Nadat we gisteren van andere toeristen gehoord hebben dat ook de nog actieve vulkaan Sinabung de moeite waard is, brengt Aries ons tot behoorlijk dicht in de buurt. Rondom de vulkaan is een rode zone waar niemand meer mag komen. Zelfs een aantal dorpjes zijn met spoed verlaten, alles hebben de bewoners moeten achterlaten. Dat de vulkaan nog actief is kan je van dichtbij goed zien, grote rookwolken lopen langs de flank naar beneden.

Wij vervolgen onze weg naar Ketambe waar we om 4 uur arriveren. Natuurlijk hebben we onderweg verschillende stops gemaakt om te lunchen, fris te drinken en te fotograferen.

Aries is zeer behulpzaam en weet ons veel te vertellen over de plaatsen die we aandoen. In Ketambe aangekomen ontmoeten wij onze gids die ons de volgende dag meeneemt in het park. We nemen nog even door wat we moeten meenemen: donkere kleding, lange broek en shirt, zwembroek, handdoek, korte broek en schoon shirt voor 's-nachts, goede schoenen. Een slaapzak, matje en bloedzuiger sokken kunnen we lenen. Nadat we onze gegevens hebben ingevuld gaan we naar ons eigen hutje. Een tweepersoons bed, kleine badkamer met douche en vin aan de muur. Stelt niet veel voor maar zal een stuk beter zijn dan de tent waar we morgen overnachten.

4 september

Vroeg op. Vannacht prima geslapen. Ons uitzicht op de bosrand is schitterend en we zien hoe een grote neushoornvogel oversteeft naar een ander stuk woud. Na een klein ontbijt om 8 uur op pad met Iful Ketambe onze gids voor de komende 2 dagen. Eerst langs de asfaltweg een stuk omhoog. Een local verteld ons dat er bij een picnic plek een Orang Utan is gesignaleerd. Dit is natuurlijk de reden om hier naar toe af te reizen. En als wij daar arriveren weet Iful hem hoog in een boom te traceren. Het is een mannetje, grote kop met baard. Hij zit er heerlijk te relaxen, eet wat besjes en bladeren en droogt wat in de zon. (Afgelopen nacht heeft het flink geregend). In dezelfde boom is ook nog een Gibbon aanwezig. Door zijn afmeting en kleur lastiger te zien en te fotograferen. Een verrekijker is op deze tocht zeker geen overbodige luxe.

We verlaten de weg en lopen al snel tussen enorme bomen en dichte beplanting. Gelukkig is het droog want het pad is nu al vrij glibberig. Iful speurt continu omhoog en maakt vreemde geluiden. Ik vraag me af of dit nou echt wel helpt? Na een uur lopen, ik ben de weg al lang kwijt, staat hij plotseling stil en wenkt ons. Op enkele meters afstand, in een boom zit een vrouwtje met haar 2-3 jaar oude jong. Ze hebben ons natuurlijk ook gezien maar blijven vrij relaxed. De moeder zoekt wat meer de beschutting op maar het jong is heerlijk aan het spelen en aan het eten. Iful geeft ons ruimschoots de tijd om naar de twee te kijken en na ruim een uur fotograferen en genieten lopen wij verder.

We bereiken om 13.00 uur ons kamp waar onze kok, hij draagt het eten en tent mee, al bezig is om van plastic een tent voor 4 personen (gids, kok en wij twee) te maken. Ziet er basic uit maar volgens onze gids zeker waterdicht.

Thee of koffie? Vraagt Iful. Thee dus. Water uit de rivier is in een grote ketel opgezet en even later staat er een kop thee klaar. De rest van de lunch bestaat uit noedels met ei. Prima.

Na het eten weer op pad voor het tweede deel van de tocht. We zien wat langstaart Makaken en Thomas Leaf apen. Helaas hoog in de bomen en met veel kabaal trekken zij verder.

Bij terugkomst is onze kok al weer druk met het avond eten. De karper die hij heeft meegenomen staat op een stok gestoken naast het vuur te garen. We eten er verder rijst en gebakken groente bij.

We merken nu ook dat de bewolking in de namiddag toeneemt en daardoor is het om een uur of zeven al vrij donker. Geen WiFi of electriciteit en doordat het inmiddels is gaan regenen vroeg naar bed. Het dunne matje biedt nauwelijks comfort maar door de vermoeidheid lukt het ons toch in slaap te komen met op de achtergrond het geluid van de rivier en het oerwoud.

5 september

Natuurlijk heel vroeg wakker. De Makaken familie die wij gisteravond aan de overkant van de rivier zagen samenkomen is nu rondom onze tent bezig om voedsel te zoeken. De jongere dieren blijven wat hoger in de bomen actief. Een schitterend gezicht, zeker een tiental nog heel jonge dieren zitten elkaar achterna en springen van tak tot tak.

Na een ontbijt van banana pancake lopen we stroomopwaarts door de jungle naar enkele heetwater bronnen die uitkomen in de rivier. Resultaat een heerlijk soort hot tub / warm zwembad waar we ruim een uur in blijven hangen.

Terug bij ons basiskamp weer een noedel maaltijd en na een goed anderhalf uur terug naar Wisma Cinta Alam. Onderweg nog een Orang Utan mannetje hoog in de bomen zien luieren. Terug in ons hutje eindelijk het vuil van ons af kunnen wassen en een fles Bintang kunnen drinken. Het was een fantastische ervaring. Morgen naar Tongging.

6 september

Weer vroeg op pad. Vandaag veel rijden. De rit naar Tongging duurt ongeveer 7 uur en het langste deel is dezelfde weg die wij al gereden hebben. Na de 3 dagen jungle hebben we de grootste angst om iets verkeerd te eten achter ons gelaten. Lunch doen we dan ook bij een of ander local restaurant. Ze hebben altijd wel iets van Nasi Goreng. De Babi Panggang durven we niet aan. Kan hond of varken zijn! Soms staat het wel aangegeven maar het idee is toch niet helemaal prettig. Enige bezichtiging vandaag is een oud dorpje met Karo Batak huizen. Nog steeds in gebruik. Bij binnenkomst 2 heel oud ogende dames die graag met je op de foto gaan. Indrukwekkend dat men hier nog steeds woont met maximaal 6 gezinnen. Ieder gezin huurt een gedeelte van de woning maar hebben allemaal een eigen vuurplaats waar ze kunnen koken. Gebrek aan privacy lijkt geen probleem.

Vlak voor je bij Tongging komt krijg je eerst nog een enorme hoge waterval bij Sipirok. Vanaf dit punt heb je ook een schitterend uitzicht over Lake Toba. Een lange kronkelige afdaling brengt ons naar onze eindbestemming, Sibayak Guesthouse. Dat is toch wel een tegenvaller. Je weet in de jungle dat de accommodatie basic is maar bij een hotel verwacht je toch tenminste dat het er enigszins schoon is. Het lijkt of ze ons niet echt hebben verwacht. Als je deze plaats kan overslaan zouden wij dit zeker doen.

Morgen gelukkig weer door naar Samosir.

7, 8 en 9 september

Een schitterende rit brengt ons van Sibayak Guesthouse naar Toba Village Inn. Aries besluit om buitenom te rijden en om niet met de pont te gaan. We hebben uiteindelijk tijd genoeg. Het is ongelofelijk hoe een soms prima asfaltweg kan veranderen in een bijna onbegaanbaar pad. Aries weet met zijn stuurmanskunst ons veilig overal doorheen te krijgen, en zonder schade. Vanaf het moment dat je Samosir eiland oprijdt veranderd het beeld totaal. Fraaie Toba Batak huizen langs de weg en mooie uitzichten. Je krijgt gelijk zin om dit alles met een scooter rustig te gaan bekijken. Gaan we dus morgen doen. We stoppen nog bij een klein museum. Hier zijn nog overblijfselen van kannibalen. Voordat we bij ons hotel komen eerst nog een lunch. Langs de kant van de weg vinden we een heerlijk restaurant, Buddha Cafe / Borobudur House, vegetarisch maar super lekker. Echt een aanrader. We arriveren bij ons hotel. Een super mooie locatie met schone kamers en WiFi. Kunnen we weer even met het thuisfront appen. We eten deze avond bij een ander restaurant in de straat. Bagus Bay. Door omstandigheden is het restaurant in ons hotel deze avond gesloten. Doordat we goed hebben geluncht bestellen we een bord saté met frites. Smaakt prima. Bediening niet echt allert. Verder geen aanrader.

Heerlijk geslapen. In onze kamer een badkamer met dubbele douche! Gisteravond nog heerlijk op ons balkon gezeten. Het ontbijt was een keuze uit pancakes, American of Indonesian Breakfast. Thee of koffie en heerlijke verse broodjes en cake. De Belgische eigenaar blijkt een verleden te hebben als bakker.

We gaan een scooter huren. Voor 100000 Rangit (ongeveer 6 euro) krijgen we een hele dag een prima scooter mee, inclusief de brandstof. We besluiten om naar Tomok te rijden, ongeveer 2 kilometer verderop. In dit plaatsje bezoeken we een Batak museum en het graf van een koning. Best indrukwekkend. De tientallen souvenirwinkeltjes geven aan hoe druk het hier kan zijn in de maanden juni, juli en augustus. Het lukt ons niet om de weg te vinden naar een uitzichtpunt. Maar goed, overal waar je kijkt is het prachtig. Vanuit Tomok rijden we terug naar Penruguran. Deze weg hebben wij gisteren ook met de auto gereden maar de omgeving is nu op de scooter wat rustiger te bekijken. We stoppen waar we willen en genieten van de vele uitzichtpunten over het Toba meer. Voor lunch stoppen we weer bij Borobudur House. We rijden terug om ook het hele schiereilandje TukTuk goed te kunnen bekijken. Veel guesthouses waarvan er een groot gedeelte in eigendom zijn van Europeanen. Terug in ons hotel zijn wij van mening dat Eelco ons in het mooiste hotel heeft geboekt. De eigenaar vertelt ons later dat hij goede ervaringen heeft met Gids in Sumatra. De rest van de middag hebben wij verder doorgebracht aan het zwembad. Heerlijk genieten op de ligbedden. Handdoeken worden geregeld door het hotel. We sluiten de avond af met een kop thee aan het water met op de achtergrond live muziek van een band die muziek van U2, Pink Floyd en andere rockbands tracht te spelen. Het past allemaal prima in de omgeving waarin we momenteel verblijven. Morgen heerlijk relaxen bij ons eigen hotel.

Vandaag dus heerlijk niets! Na het prima ontbijt de handdoeken ophalen en met onze elektronica naar het zwembad. Goed insmeren. Als je vanuit het hotel naar het meer loopt zijn er bij het zwembad twee afzonderlijke zitjes. Prima om bij een regenbui te schuilen. Op een ervan hangt een bord met daarop de prijzen voor een massage. Dat gaan we natuurlijk uitproberen. Het alleraardigste meisje aan de receptie gaat onze masseuse Lina bellen. Om twaalf uur is Maurita het eerst aan de beurt en na de lunch volg ikzelf. Lina neemt ruim een uur de tijd om je heerlijk te laten ontspannen. Al met al een aanrader.

10 september

We hebben een lange rit voor de boeg, van Samosir naar Sipirok. Vanaf ons hotel lopen we door de tuin naar de steiger waar de taxiboot ons komt ophalen. Deze boot vaart langs veel aan het water gelegen hotels om de gasten te brengen en te halen. Uiteindelijk komen we dan na een half uurtje varen aan de overkant bij Tiga Raja aan. Aries staat ons al op te wachten, hij heeft de autopont genomen vanuit Tomok.

De Trans Sumatra Highway is niet helemaal wat de naam doet lijken. Ook hier af en toe gaten in de weg en niet al te breed. Het is met alle regen op Sumatra ook niet eenvoudig om wegen aan te leggen. Alles verzakt hier snel.

Onderweg stoppen we nog bij een plaatsje met hot springs. De ingang is een restaurant waar we wat eten en als we klaar zijn door de achterdeur naar een bergwand, spierwit, waar heet water langs naar beneden loopt. De mensen die hier wonen maken er dankbaar gebruik van om bijvoorbeeld een zwembad te openen. Weer verder langs de route komen wij terecht in een karnaval. Welk feest ze hier nu precies vieren is ons niet geheel duidelijk maar het is er erg gezellig. De mensen zijn op hun best gekleed en ze willen allemaal met ons op de foto. Erg grappig. Na ruim een week Sumatra valt het nu ook echt op hoe vaak ze naar je "hee mister" roepen. Ze bedoelen hier volgens mij mannen en vrouwen mee.

De overnachting bij Sipirok bestaat uit een hoofdgebouw met restaurant en een behoorlijk aantal kleinere bungalows, schitterend gelegen op een berghelling, waar wij in worden ondergebracht. Voor 1 nacht prima te doen. De afstand Samosir - Bugittinggi is gewoon te groot om in 1 dag te doen.

11 september

Het is nog ruim 300 km naar Bugittinggi en we vertrekken dan ook al om half 8. Aries verwacht dat we er ruim 10 uur over gaan doen! De lange rit is een stuk aangenamer door de schitterende omgeving waar we in rondrijden. Jungle wordt afgewisseld met mooie rijstvelden en fraaie vergezichten. Als we ergens willen stoppen voor foto's zet Aries direct de auto stil en geeft ons daarvoor voldoende tijd. Een van de stops is een soort van Botanische Tuin, een kleine tuin met daarin de meest voorkomende kruiden die ze gebruiken in de verschillende gerechten. De eigenaresse laat ons ruiken en proeven. Op een tafel heeft ze de verschillende kruiden in zakjes liggen die je kan kopen. In een zitje onder de bomen zitten een aantal mannen gezellig te kletsen, 1 ervan heeft een aap aan een touw. Op commando klimt de Makaak in een palmboom waar hij heel behendig een kokosnoot plukt en deze naar beneden gooit. Nadat deze wordt open gehakt drinken wij het sap en eten het vruchtvlees. We vertrekken weer met een aantal kruiden in onze bagage.

50 kilometer voor Bukittinggi kruisen wij de evenaar. Mooi fotomoment en we kopen er een T-shirt. Om half zeven komen wij aan bij ons hotel, Grand Rocky. Vanaf onze kamer op de 6e etage hebben we een mooi uitzicht over de stad. Als we naar buiten kijken zien we de Merapi en de Singgalang vulkaan. De eerste is nog steeds actief en een rookpluim is goed te zien. Ook zien we grote vliegende honden overkomen (vleermuizen). Na een kleine avondwandeling avondeten in een modern restaurant / café. Na het eten nog even langs een telefoonwinkel om een prepaid simkaart te kopen zodat we heel voordelig overal kunnen appen en internetten. Hadden we veel eerder moeten doen.

12 september

Vanmorgen om 10.00 uur afgesproken. We rijden eerst naar een uitzichtpunt over de Sianokkloof. Een prachtige kloof waar je eventueel met een local gids doorheen kunt lopen. Op deze locatie kan je ook afdalen in een gangen stelsel welke tijdens de Japanse bezetting is gegraven. Zij gebruikten dit dan weer als bunker. Aries zet ons even later af bij een pad dat ons over een soort van muur naar de overkant leidt. Langs het pad staan uiteraard weer een aantal verkopers met de nodige drankjes en souvenirs. Behoorlijk bezweet bereiken we de overkant waarna we met de auto verder rijden. In een klein plaatsje bezoeken we een zilversmid, hier veel te vinden en een mooie gelegenheid om iets uit te zoeken voor Eline.

De weg voert ons verder omhoog tot een schitterend uitzichtpunt over Lake Maninjau. Tijdens de rit hebben we genoeg tijd om ook eens de Doerian te proberen. Deze vrucht bestaat uit een grote stekelige bol met daarin een tiental pitten met daaromheen een glibberige substantie. Dit gedeelte kan je dus eten. Een hele vreemde smaak, je moet ervan houden.

Langs de suikerrietvelden komen we terecht in een klein hutje waar een aantal ketels op het vuur staan met een pruttelende hoeveelheid geperst riet. Dit wordt na het indikken in vormpjes gegoten en na afkoelen heb je dan een blok rietsuiker.

Verder maar weer. In deze omgeving staan ook veel kaneelbomen. Ze hakken deze om, verwijderen de bast en na verdere bewerking leggen ze deze te drogen in de zon. Een vriendelijke man legt ons het hele proces nog eens uit. Met een aantal stukken kaneel en palmsuiker in de auto rijden we weer terug naar ons hotel.

13 september

Aries heeft goed nieuws. Hij heeft bericht ontvangen over een gigantische bloem die zeldzaam bloeit maar nu in de buurt te zien is. De Rafflesia Arnoldii. We gaan om 9.00uur op weg en na een kwartiertje rijden komen we in een klein dorpje. Langs de weg zit onze local gids die ons eerst meeneemt naar een huis waar ze speciale koffie hebben. De Kopi Luwak koffie maakt men door uit de uitwerpselen van de Civetkat, deze eet koffiebessen, de koffiebonen te halen. De wilde variant hebben wij daar gedronken. Men zegt dat de kwaliteit en smaak van deze koffie ongeëvenaard is.

Na de koffie neemt de gids ons mee op een schitterende tocht door rijstvelden en bossen. Na een uurtje staan we midden in de jungle naar een ongelooflijk grote bloem te kijken. De plant bestaat in feite alleen uit de enorme bloem. Hij heeft geen wortels, bladeren of stengels, maar wel draadachtige weefselstrengen die zich door de lianen weven. Bij gebrek aan bladgroen om energie uit zonlicht te halen, parasiteert hij op die lianen. Rafflesia Arnoldii komt alleen voor in de regenwouden op Sumatra en Borneo. De overdreven bloem komt om de paar jaar tevoorschijn als het tijd is voor voortplanting. De bloeiende bloem kan wel een meter in doorsnee zijn en is roodbruin/wit gespikkeld. Deze verspreidt een enorme stank als rottend vlees.

Terug in Bukittinggi lopen we na de lunch langs Fort De Kock. Het is een heuvel waar de Hollanders in 1825 hebben gevochten. Doordat dit onze laatste dag is in een grote stad gebruiken we de rest van de middag om nog wat winkels te bezoeken en we gaan naar de markt. De plaatselijke markt is echt de moeite waard. Het bestaat uit een upper en lower gedeelte waar je de meest vreemde zaken kan kopen. Echt een aanrader.

14 september

Vanuit Bukittinggi gaan we op weg naar de Harau vallei. Via een omweg eerst nog langs Lake Singlarak. Ook dit meer gebruikt men voor de viskweek en in het dorpje is dan ook een grote hoeveelheid gedroogde vis te koop.

Als we onze weg vervolgen zien we schitterende Maninjau huizen, ze komen enigszins overeen met de Batak huizen maar zijn rijker versierd. Het oude koninklijke paleis in Pagarruyung kunnen we bezoeken. Enkele jaren geleden werd dit getroffen door de bliksem en brandde volledig af. Gelukkig is dit schitterende gebouw weer opnieuw hersteld. Het is zelfs mogelijk om je te verkleden in de toenmalige klederdracht om zo op de foto te gaan.

Als we weer verder rijden zie je het landschap langzaam veranderen. De bergen worden steiler en tonen meer rotswand. Als we in Harau aankomen zie je diverse watervallen vanaf de honderd meter hoge rotswanden naar beneden kletteren. Adembenemend.

Onze Abdi Homestay bestaat uit een zevental kleinere hutjes waarvan er een ook dienst doet als keuken / restaurant. Ons hutje staat op palen geheel in het water en we kijken vanaf onze veranda uit over de veelkleurige groene rijstvelden. De hoge waterval direct achter ons verblijf maakt deze locatie echt betoverend. Na een lange maar heerlijke dag spreiden we de klamboe over ons bed uit en vallen in slaap.

15 september

Je zou bijna vergeten dat Eelco al veel voor je heeft geregeld. Een plaatselijke goed Engels sprekende gids (Rinal) zit op ons te wachten en neemt ons mee voor een wandeling in de omgeving. Na een paar honderd meter rotsachtig pad slaan we linksaf de rijstvelden in. Het heeft afgelopen nacht geregend en het is even zoeken naar de minst drassige walletjes tussen de percelen. Dit is weer waanzinnig om mee te maken. De vele vrouwen die in de velden werken zijn allemaal erg vriendelijk en laten ons zien waar ze mee bezig zijn. Zo zit er een dame op een stoeltje midden tussen de velden aan een aantal lijnen te trekken waar weer de nodige blikjes aan hangen, hiermee worden de vogels verjaagd die de rijst trachten op te eten. Je kan ook zelf proberen hoe het is om de rijst te oogsten. De hele wandeling loop je in het open veld en met de

zon zo direct boven je hoofd krijg je het toch behoorlijk warm. We zijn dan ook blij om uiteindelijk bij een waterval uit te komen waar je eventueel onder kan gaan staan.

Bij de waterval staat inmiddels ook een Becak klaar, een brommer met zijspan. We stappen in en na een kwartiertje gaan we lunchen bij de grootouders van onze gids. De aanwezige vrouwen weten een heerlijke maaltijd te bereiden waarvan vooral de Rendang heerlijk is. We lachen veel met de 84 jarige, maar nog zeer vitale, opa en proberen met een oom een soort blokfluit te spelen. Dit laatste blijkt voor ons echt een stap te ver. Hij verteld ons dat het soms wel drie maanden duurt om hier een deuntje uit te krijgen. De oom heeft een perfecte techniek waardoor hij een continu geluid kan produceren, hij blaast en weet op een of andere manier ook direct lucht in te ademen. Inmiddels is het zwaar gaan regenen. Niet gek in september wat toch een overgangsmaand is naar het regenseizoen. Daar zitten we dan, zware regen, droog op een veranda heerlijk tussen de plaatselijke bevolking. Het is dan ook bijna jammer als het stopt met regenen en de Becak ons weer terugbrengt naar onze homestay.

Morgen is er in het dorpje een bruiloft waar we voor zijn uitgenodigd. Dit is toch wel anders dan wat wij gewend zijn. Het begint vanavond al en als wij om een uur of acht aankomen bij de feesttent zijn er al een 50 mensen aanwezig. Het merendeel vrouwen die gezamenlijk de maaltijd voor morgen koken. Rijst, curry met eend, rendang met rundvlees, kokosnoot rasp, groenten..... Teveel om op te noemen. Ook worden we uitgenodigd om te roeren in de diverse pannen en de gerechten alvast te proeven. De mannen zitten aan ronde tafels en spelen een of ander kaartspel. Er wordt ons verteld dat het ook vannacht allemaal doorgaat tot een uur of vier.

Tijdens de bruiloft komt het hele dorp eten. Het wordt een echte Minangkabau bruiloft. Ook vanavond al klinkt er vanuit de feesttent de eerste muziek, een fluitspeler die 3 dames begeleidt die op vrij apart klinkende muziek een verhaal vertellen.

Wij voelen ons vereert als wij worden uitgenodigd om naar de geheel versierde slaapkamer van het aanstaande bruidspaar te komen kijken. In een vrij kleine ruimte staat een mooi opgemaakt tweepersoonsbed geheel versierd met bloemen en ook de rest van de ruimte is mooi versierd.

De aanstaande bruid van 20 staat er wat onwennig naar te kijken en is duidelijk wat zenuwachtig. Wie is dat nu niet tijdens de eerste bruidsnacht?

We keren terug naar ons hutje en komen bij van de enorme vriendelijkheid van alle aanwezigen en de positieve energie die er van de hele voorbereiding uitging.

16 september

Vandaag een rustdag. We spreken met Aries af om 11 uur en gaan dan met de auto naar een drietal watervallen in de Harau vallei. Omdat het vandaag zaterdag is komen er ook veel locals naartoe. Een grote klas met kinderen, allemaal in geel / groene sportkleding vermaken zich met de nodige binnenbanden in een van de watervallen. Natuurlijk ook hier weer de onvermijdelijke fotosessie met leerkrachten en kinderen.

Na het bezoek aan de watervallen is het tijd om het kersverse bruidspaar te gaan feliciteren. Zij zijn schitterend in Minangkabau klederdracht gestoken evenals een zestal kleine meisjes die aan hun voeten zitten. De hele tent is voorzien van tafels en stoelen en na de nodige foto's worden wij uitgenodigd voor het buffet. Het is schitterend om te zien hoe iedereen is gekleed en wij voelen ons er zeer welkom. Na een heerlijke lunch keren we terug naar Abdi en de rest van de middag lezen we wat op onze veranda.

In de avond wordt er een vuurtje aangemaakt waarop kip wordt geroosterd. Tijdens het eten kletsen we gezellig met een Duits, Fins en Belgisch stel.

17 september

Vandaag gaan we een scooter huren. Rinal haalt hem voor ons op. Nadat we hebben getankt, om de honderd meter kan je wel ergens een fles benzine kopen, gaan we op weg.

De Harau vallei heeft slechts 1 weg in en uit. We rijden eerst naar een grote waterval. Er zijn er talloze. Doordat het vandaag zondag is zijn er ook veel locals aanwezig. Het blijft een mooi gezicht om al dat water naar beneden te zien komen. Even verderop zien we een onverharde weg waar we maar afslaan. We komen weer terecht tussen de rijstvelden en bebossing. De weg volgend komen we weer langs de opa en oma van Rinal. Opa herkent ons en staat te zwaaien en te wenken. Hij biedt ons thee aan en natuurlijk slaan we zijn uitnodiging niet af.

Zodra we zitten komt er een kom met iets waarvan wij denken dat het linzensoep is op tafel. Maar het smaakt niet zoals verwacht. Zoet, banaan, gember, pinda's en andere ingrediënten maken het tot een lekker geheel. Ook komt de oom van het land om met ons te kletsen. De fluit wordt erbij gehaald en ook oma komt erbij zitten. Als de muziek begint te spelen begint ook oma te zingen. Ondanks dat we er niets van begrijpen is het bijzonder om mee te maken.

We rijden die middag ook nog verder naar de stad om te lunchen en keren terug om verder te relaxen. Die avond verzorgt Abdi een barbecue en staan zelfs de gasten in de keuken om te helpen bij een heerlijke maaltijd. Dat maakt Abdi ook een aanrader, je mag in de keuken kijken en meehelpen bij het bereiden van plaatselijke gerechten.

18 september

Op weg naar Rimba Ecolodge. Vandaag nemen we afscheid van Aries, ons gids in Sumatra. Hij heeft ervoor gezorgd dat we veilig overal terecht zijn gekomen en veel hebben kunnen zien van lokale bijzonderheden. Aries is altijd zeer behulpzaam en niets is hem teveel.

We nemen afscheid van de hele staf van Abdi Homestay en kunnen ook deze locatie iedereen aanraden. Om half negen rijden we richting Padang. Op een zeker moment kom je dan terecht op de Trans Sumatra highway, veel vrachtverkeer en door de soms steile wegen gaat het allemaal vrij traag.

Netjes op de afgesproken tijd staan we bij TinTin Homestay en nemen afscheid van Aries.

Daarvandaan komt een boot ons ophalen om ons naar Rimba Ecolodge te brengen. De laatste vier dagen hebben wij zelf geregeld maar we weten zeker dat Eelco hier ook bij kan adviseren.

We worden met een kleine boot weggebracht. De hele tocht duurt ongeveer een uur en voert je langs de kust naar een schitterende baai. Een mooi zandstrand met onder de bomen verscholen een aantal hutten die allemaal uitzicht bieden over de baai. Bij aankomst blaft een blijde groep honden ons vrolijk toe en ook door de staf van Rimba worden we prima ontvangen. We zitten al snel aan een heerlijke fles Bintang. Onze spullen verdwijnen naar ons onderkomen. We verwachten de afgesproken Harimau Logde maar we worden ondergebracht in de family bungalow. Deze upgrade is waanzinnig gaaf. Het huis heeft naast 2 slaapkamers een badkamer en een groot overdekt terras. Op het terras een eettafel, bank en een lounge-bed. Voor het huis tussen de bomen twee hangmatten waar van uit we de ondergaande zon schitterend kunnen bekijken. Het zeewater is heerlijk van temperatuur en een eerste duik is al snel genomen. Het is pas onze eerste dag maar deze locatie is echt boven verwachting mooi. Ik kan nu al zeggen: ga hier naartoe. Het avondeten wordt geserveerd in het restaurant en om 8 uur wordt je daar verwacht. Alle gasten komen dan samen. Het is dus eten wat de pot schaft maar na afloop kan ik zeggen dat dit veelal beter is dan wat wij in heel wat restaurantjes hebben gekregen.

19 september

De laatste gasten verlaten vandaag Rimba Ecolodge. We zijn dan alleen met een staf van 7 personen. Wat een luxe. Al om 6 uur zitten we op onze veranda en zien hoe de zon de baai oplicht en om 7 uur neem ik mijn eerste duik. Na het ontbijt maken we gebruik van de snorkel spullen die gratis beschikbaar zijn voor alle gasten. De onderwaterwereld is hier erg mooi. Rimba doet er alles aan om ervoor te zorgen dat het koraal en de vele diersoorten hier weer kunnen gaan leven. De mooiste vissen in vele kleuren zwemmen onder je en ook zien we hoe een schildpad van de rotsen eet, naar boven zwemt om adem te halen en weer onderduikt om verder te zwemmen. Hier kan ik echt uren naar kijken.

Na een heerlijke lunch natuurlijk opnieuw het water in. Een waterdichte camera gaat mee om wat mooie plaatjes te schieten. We snorkelen tot we zien hoe donkere wolken zich samepakken boven de zee. Al snel begint het te regenen zoals het alleen in Azië kan regenen. Helaas gaat het de hele avond en nacht door.

20 september

We worden wakker en denken even dat de regen heeft plaatsgemaakt voor de zon. Het is van korte duur. Opnieuw komt de regen met bakken uit de lucht en zorgt de harde wind voor hoge golven. Voor ons zit er niets anders op dan wat te lezen. We zien deze middag nog wel een paar Orange Leaf Monkeys en Silver Leaf Monkeys naar de bomen bij onze locatie komen. Het lijkt of het slechte weer hun nauwelijks deert. Vanavond maar vroeg naar bed en hopen op beter weer.

21 september

Om 6 uur wakker. We horen niets op ons dak! Als we de deuren openen zien we een blauwe lucht afgewisseld met wat wolken en ook de hoge golven zijn verdwenen. We zijn nog steeds de enige gasten dus hop zo uit bed de zee in. Na het ontbijt zetten we de duikbril op, snorkel in de mond en zwemvliezen aan onze voeten om de mooie onderwaterwereld verder te bekijken.

Ook komen er vandaag weer nieuwe gasten. Het blijkt dat het, met name in het hoogseizoen, echt een locatie is die je moet bespreken.

Dit is onze laatste echte vakantiedag. Wat hebben wij van Sumatra genoten en wat zijn wij blij met de manier waarop Eelco van Gids in Sumatra ons heeft geholpen. Indonesië gaan we zeker nog een keer bezoeken.

22 september

Helaas terug naar Nederland. We nemen afscheid van een fantastische locatie en erg vriendelijke mensen. We hadden hier rustig een week kunnen doorbrengen.

Om 11 uur brengt de boot ons terug naar TinTin. Ook de taxi staat daar al klaar om ons naar het vliegveld te brengen. We vliegen om 4 uur dus we hebben tijd genoeg.

Als we op het vliegveld aankomen toch nog een beetje stress. Onze vlucht naar Kuala Lumpur heeft 2 uur vertraging. We houden dus minder tijd over voor onze overstap. Onze zorgen blijken uiteindelijk onnodig. Als je je goed voorbereid is Kuala Lumpur Airport helemaal niet zo moeilijk. Aankomst Klia2, bagage ophalen, door de douane en bagage-check, volg borden Klia Express, koop kaartje naar Klia1, trein brengt je in 3 minuten naar Klia1. Daar vervolgens gewoon opnieuw inchecken.

De vlucht met KLM vertrekt op tijd en zaterdag ochtend om half zes staan we met z'n tweeën weer in het toch wel heel frisse Nederland.

Het zit er weer op.

Sumatra, terimah kasi (dank u)